

Byla žila v jednom pošumavském městečku paní Terezie. Měla dcerku Jarušku. Zdraví nedovolilo další porod, a tak ráda by byla měla kolem sebe celé klubko dětí! Nikdo nevěřil, že ta vysoká, urostlá, jadrná ženská má potíže: - prý chudokrevnost! Terka? Ta přece zvládne všechny! Práci v sokolovně i v domácnosti. Na ochotnické scéně roli kdejaké hubaté ženské se zlatým srdcem. Pěstování zahrady, podvečerní procházky s košíkem na trávu jsou prý pro ni odpočinek.

Jen Jaruška nevěřila, bděla. V okřšním městě číhá zlo. Chladný bílý palác samý chrom, samé sklo, všechny se jen leskne a páchne desinfekcí.

Jaruška by pro mámu dala duši. Zastává ji, kde může, chrání ji, ať si maminka odpočine, ať nemusí do nemocnice! Ve svých dvanácti letech uměla podejit kozu, vyplít a zalévat zeleninu, vydrhnout podlahu...

"Mordyje, copa jsem z cukru?" vydila se naoko Terka.

VÁNOCE! PŘEVÍÍ POVĚLEČNÉ!!!

Kde byly ty přeskromné z Terčiny dětství! S brambory s cibulí, se sedmi majolikovými hrníčky, naplněnými ořechy a cucavými bonbóny. I později, když Rezi dospěla a vdala se za truhláře Frantu, bývaly vánoce skromné. Pár kousků pečiva na stromeček, pár kousků na stůl. Frantovi flanelku, Terce zástěru, Jarušce knížku.

Vánoce roku 1948 budou jiné, slavnostní! Pozvala tchána, taky sestru, která nedávno vdověla i osamělou kamarádku. O vánocích musí být všude vlídne, pokažne. Franta -nemluva nehýřil společenskými frázemi, ale zato se přátelsky poušmíval. Měl rád pohodu, měixrxáxxpaxkaxx, kterou Terka vytvářela.

Chelupa voněla vanilkou, bramborovým sálátem, smaženým kaprem. I smetanu na ovocné poháry sehnala. Je to prý velká dobrota - když je dělají u Bozděchů, tak asi ano. Bozděchovic dcery jsou

uznávané kuchařky.

A tak Jaruška tečí, tečí, tečí ...rukověťí šlehače - div si jazejček nepřimetá...z rádia zní koledy... snad se zaposlouchala... ruka, která objímala kbelík se šlehačkou ochabla - kbelík H U P ! obleukem vyletěl- B U C H na podlahu - kutálí se po linoleu a všude za ním se šíří hustá bílá louže ...

Terka zkeprněla. Taklik chtěla mít letos všechno akorát ! Svě hosty uctít ... Nad podobné "maléry " se vždycky uměla královsky povznést . Nákladák jí přejel husu ?...Jaruška ztratila zlateu náušničku ?...No, a co ! Když se nestane nic horšího !

Snad byla unavená , čas večere se blížil , hosté pomalu za dveřmi - rozzlobila se na dcerku jako nikdy , všechny hříchy jí spočítala. / Táta chtěl mít z dcery zjevněleu slečnu, koupil jí pianino a nahnali nebehu Jarušku do hudební školy. Jaruška byla chytré dítě , výborná čtenářka, ze všech předmětů mívala jedničky a když ne lehce , tak úpernou houževnatostí - jen ze z p ě v u z milosti dvojkou. Hodiny klavíru jí tak trápily , tak moc, že na ně to vzorné, rodičům oddané dítě b e z j e j i c h v ě d ě m í přestalo chodit./

Svatvečer nesvatvečer, na Jaruščinu nešťastnou hlavu padala z máminých úst všelijaká nemehle k ničemu...motevidla dobrá tak husy pást ...ostatní holky vyšívají, háčkují...táta jí ,nevděčnici pijáno koupil !!

Jaruška pokorně uklidila spoušť na podlaze, omyla uplakané oči. Terka vyšla na zápraží. Čerstvý vzduch jí vzpamatoval. Trochu se styděla , ale přesto jen milostivě dovelila té"nešice"připravít stůl .

Když přišli hosti, bylo už pohoda.

Večere chutnala. Nastal slavnostní okamžik. Ježíšek tradičně zazvonil ve vedlejším pokoji na řachtavý budík. Jaruška se vrhla ke dveřím. Stromeček jako přelud trpytil se ve světle svíček, sršel prskavkami, voněl jehličím a připáleným voskem. Ženské si

utíraly oči , posmrkávaly. Na pokyn Terčiny kamarádky - učitelky odzpívaly "Narodil se..." Terka nejprocitěněji, estatní přízvukovaly ...jenže ne a ne se sejít v melodii . Franta mlčel , dědeček naštěstí nedoslýchal.

Rozbalování dárků .Papíry šustily, ozývaly se radostné vzdechy , výkřiky plné dobré vůle. Jarinka své dárky odsunula, upřeně s nadějí vzhlížela k mamě, nastávala pro ni hlavní chvíle vánoc. Terka sahá po velkém růžovém balíku.

Toho večera zkoprněla podruhé. Z růžových papírů ~~xxxxxxx~~ vytahuje ručně a trochu neuměle pletený svetr , čte přiložené přáníčko :

"MAMINKO , AŽ JE TI TEPLO . JARKA "

"Kdys te pletla ?" špitla Terka , "já jsem tě neviděla"ú..

"Večer pod peřinou , svítila jsem si baterkou !"

Terka uhýbá před oddaným pohledem svého dítěte. Hanbou by se nejraději neviděla, oči se zalévají slzami. Přitáhne Jarušku do náruče ."Promiň , odpusť mi , byla jsem nespravedlivá, hloupá , zlá...jsi moje zlatá holka ."

"Lidi, bylo mě tenkrát před tím dítětem strašně ...Když jsem jí nadávala , ani nešpitla, nebránila se , všechno mi odpouštělaa pak , pak ten svetr... "

JANOVIC E. / J. ml.

ZABICKA /
BOSAKOVA

JARUŠKA

JARUŠKA

JARUŠKA

SVATBA TETY
MARENKY,
POLCAROVÉ
A
VÁCLAVA
LORENCE

1937 - 1957

MAMINA JARUŠKA POLCAROVA
OD JEDNOHO DO DVADETI
ROKU LET